

Forfatter: Gierlew, Andreas Christian

Titel: BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: Gierlew, Andreas Christian (1827-01-13)

Citation: Gierlew, Andreas Christian: "BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: Gierlew, Andreas Christian (1827-01-13)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 146. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000082.pdf> (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kjøbenhavn den 13 Januar 1827.

— — Jeg iler med at melde Dem, at Statsminister Kaas efter over to Maaneders Sygeleie og hans Frue efter nogle Dages, som en Følge af en Operation for Brok, begge ere døde den 11te dennes, hun om Form. Kl. 11, og han om Aftenen Kl. 8. Jeg sorbigaaer alle Bemærkninger om den Afdøde som Statsmand og Menneske og taler alene om Rygterne om hans Eftermand. Man troer almindelig, at Møsting overtager Cancelliet og at Wilhelm Moltke faaer Rentekammeret og Finantserne som Direetenr indtil Videre og maaskee under Møstings Overtilsyn, hvorfor man ogsaa har talt om Stiftamtmand Lowzow s. 147 som Cancellie-Directeur. Jeg sinder dette Rygte i Hovedsagen rimeligt. Møsting ønsker vel en roligere og idetmindste mindre fatal Virkekreds end Finantserne, han er nøie lieret med Moltke, der er flere Aar i Rentekammeret og Finantserne, der er rig, og Kongen behøvede da ingen nye Mennesker om sig, Alt gik sin vante Gang osv. Stemann er vel stor streng og for ubøielig eller ansees dog derfor, og at trække Blücher-Altona til Cancelliet var dog et eget Valg. Desuden er Møsting netop i denne Tid meget virksom for at gjøre Ende paa resterende Sager, han var eengang Præsident i Cancelliet og var der meget yndet osv. Det vil snart vise sig.

Jeg begriber ei, hvor alle de Missorstaaelser komme fra om Ven Thorvaldsen, som De omtaler. Jeg vil søge i al mulig Korthed og uagtet mit Ophold i Barbariet, der altsaa lettest kunde undskylde Barbarismen, at udtrykke mig saa tydeligt og bestemt som muligt herom. Ei tør jeg bestemme, om Th. ei kan — i moralsk kunstnerisk Forstand — fuldende Jason efter den oprindelige Model, det maa han som Kunstner vide, men at jeg i Hopes Sted ønskede at have Jason saadan, som et mærkeligt Arbeide til Bedømmelse af Kunstnerens Udvikling, veed jeg. Ganske Ungdoms Arbeide var det ei heller, og ligemeget: kun er det altid mærkeligt og røber den store tilkommende Mester og gjør ham ligesaa lidet Skam som Göthes Werther, Schillers Don Carlos — thi Røverne ere langt mere ungdommelige — eller Baggesens Emma dem. Modellen er der jo vel, hvi da ei kunne eller ville udføre den? især, naar Hope saa meget ønsker det. — — —

Den Krause, hvis Kunstsamling De omtaler, troer jeg at have seet i Italien i 1819; han er Broder til vor Consul Ulrichs Svigersøn i Livorno og var længe i Rusland. — — —

Som Følgerne af den theologiske Strid her sender jeg indlagt fra Biskop Münter til Hosraad Bøttiger Aftryk as s. 148en kgl. Resolution, som, haaber jeg, har stoppet Munden paa de hyperorthodoxe intolerante Æsler. Anledningen dertil var Hr. Lindbergs Bog, som meget uforskammet kritiserede Hosog Stads-Rettens Dom og slog om sig med Kongelov og Augsb. Confession, blandede Biskopperne i Anledning as deres Hyrdebrev til Reformationssog den forrige Aars tusindaarige Fest og Kongen, som havde autoriseret samme, ind i Sagen; Assessor Spandet, som alle rose som en retskaffen og duelig, men pietistisk sindet Mand, troede at skyldes sin Samvittighed offentlig i Brev .til Lindberg at erklære sig mod sine Collegers Dom, fik en fortjent Irettesættelse, som De vil see. Man valgte ei at gaae Domstolenes Vei mod disse Fanatikere, da de ellers vilde have skreget mod dem som uchristelige, ja som Christendommens Fiender, thi kun de og deres Kliker ere Christne. Ru tør de dog ei sige, at Kongen i Grunden holder med dem, ei heller, at han ei er Christen, og at de ere Martyrer, dog Gud veed, om de ei hige efter Martyr-Nelde-Kronen.

10*

— — Falsens Onele, Assessor Mathiesen fra Norge, som var længe i Paris og skal bære meget rig, har kjøbt Selbyes forrige Gaard paa Garnisons Pladsen og ladet første Sal meget elegant indrette, hvor han vel vil gjøre Huus, og har faaet Gen. Krigs Commiss. Titel med Rang med No. 5 i 2den Classe. Hvorfor? Qui le sait! Kammerjunker Bille oversatte Delavignes mesterlige école des vieillards paa slette plumpe Vers, som blev slemme nedrevne i en anonym Recension, som maa meget have faaret hans Forfatter Forfængelighed. Man troer Forf. Dr. Heiberg, som dog nægter det, og jeg ogsaa omtvivler tildeels. Hans Vaudevilles gjøre utrolig Lykke, skjønt de ei interessere ved at læse, men de gribe ind i vor egen nationale Daarskab og gives med stort Tilløb ogsaa paa Provinds-Theatrene. Øhlenschläger har skrevet en ny Tragedie: Væringerne i Myklegaard, den bekjendte norske Helt Harald Haarderaades s. 149 Ophold i Constantinopel, som roses som et af hans genialeste Arbeider, dog skal Keiser Romanus, som han ulykkeligviis har villet gjøre en lystig Person as, bære heelt mislykkedes. (St Syngestykke „Flugten as Klosteret“ til Mozarts *così fan tutte* er derimod udpebet. Baggesens Skristere Udgaave understøttes af Kongen. Skal jeg subscri- bere for Dem? — — —